

Podstatná jména – 6. část

Urči rody u těchto slov (napiš do sešitu)

žraloci	tramvaj
království	koupel
kouzla	děšť

Urči živnost a neživotnost mužského rodu těchto slov (napiš do sešitu)

pokoj	zedník
počítač	ručník
sumec	zahradník

Napiš si do sešitu

Podstatná jména, která mají tvar množného čísla, ale označují jednu věc, nazýváme **POMNOŽNÁ**, např. dveře, noviny, nůžky.

Urči číslo (napiš do sešitu)

letadlo
krabice
knihy
vlaštovky
motýli
košile
zuby

Najdi podstatná jména a podtrhni je

námaha	cvičební	počítání	zpívat	pravidelný
dílek	několik	nevím	jak	vtip
strunný	hudba	hravost	drnká	kolik

Přečti si pohádku

Žili kdysi v malé chaloupce, na kraji vsi, až u lesa, dědeček a babička. Jednou ráno dostal dědeček chuť na koblihy. A tak šel za babičkou a poprosil ji: „Babičko, prosím tě, usmaž mi dnes k snídani koblížek. Dostal jsem na něj velikou chuť.” A babička se dala do přípravy koblížka. Vzala trochu mouky, trochu smetánky, vajíčko a cukr, udělala těsto a na másle koblížek usmažila. Pak ho položila na okno, aby vychladl. Jenže koblížek byl neposed. Chvilí kouká nalevo, chvilí napravo, támhle je louka a tam ves, tam je cesta, za ní les. A už se po té cestě kutálí pryč. Kutálí se kolem té louky, až do lesa. A potká zajíce: „Koblížku, koblížku, já tě sním!” A už se olizuje. „Nejez mě, zajíčku, zazpívám ti písničku.” Zajíc nastražil uši a koblížek se dal do zpěvu:

„Já jsem koblížek,
z mouky dělaný,
smetanou mísený,
na másle smažený,
na okně chlazený.
Dědovi jsem utekl,
babičce jsem utekl,
a tobě, zajíčku,
uteču taky!”

A kutálel se, až se za ním prášilo. Než se zajíček vzpamatoval, byl už koblížek pryč. Kutálel se dál a potkal šedého vlka. Vlk byl stále hladový, jako každý správný vlk, a tak zastoupil koblížkovi cestu a povídá: „Koblížku, koblížku, já tě sním!” A cení zuby. „Nejez mě, vlku, zazpívám ti písničku.” Vlk zavřel tlamu a koblížek se dal do zpěvu:

„Já jsem koblížek,
z mouky dělaný,
smetanou mísený,
na másle smažený,
na okně chlazený.
Dědovi jsem utekl,
babičce jsem utekl,
zajíčkovi jsem utekl,
a tobě, vlku,
uteču taky!”

Kutálel se dál a potkal medvěda huňáče. Medvěd rád sladké a tak se zálibně dívá na koblížka a povídá: „Koblížku, koblížku, já tě sním!” A už natahuje tlapy. „Nejez mě, medvěde, zazpívám ti písničku.” Medvěd se posadil a koblížek se dal do zpěvu:

„Já jsem koblížek,
z mouky dělaný,
smetanou mísený,

na másle smažený,
na okně chlazený.
Dědovi jsem utekl,
babičce jsem utekl,
zajíčkovi jsem utekl,
vlkovi jsem utekl,
a tobě, medvěde,
uteču taky!”

Kutálel se dál a potkal lišku chytračku. A ta k němu hned běží: „Vítám tě, koblížku! Jak jsi hezoučký, kulat’oučký, červeňoučký!” A koblížek se začervenal ještě víc a byl rád, že ho liška pochválila, a hned spustil svoji písničku:

„Já jsem koblížek,
z mouky dělaný,
smetanou mísený,
na másle smažený,
na okně chlazený.
Dědovi jsem utekl,
babičce jsem utekl,
zajíčkovi jsem utekl,
vlkovi jsem utekl,
medvědovi jsem utekl,
a tobě, liško,
teprve uteču!”

„To je ale krásná písnička,” povídá liška a naklonila se ke koblížkovi, „ale já už jsem moc stará a nějak špatně slyším. Vyskoč, posad’ se mi na čumák, ať tě lépe slyším. A zazpívej ji ještě jednou a hlasitěji.” Koblížek byl ještě radši. Líbím se jí já a líbí se jí i má písnička. Vyhoupl se lišce na čumák a zazpíval:

„Já jsem koblížek,
z mouky...”

A liška udělala ham a snědla ho.

Napiš si do sešitu

O koblížkovi

Kdo upekl koblížek?

Z čeho byl dělaný?

Komu koblížek utekl?

Kdo jej nakonec snědl?

Jak ho liška přelstila?